

Молоде підприємство – як літня ріка

Стародавня українська ріка – Південний Буг – із безліччю приток єднає п'ять областей і живить Чорне море. На таке ж потужне джерело має перетворитися і створена два роки тому філія у Вінницькій області, бо саме так вирішили назвати її у ТОВ СП «НІБУЛОН».

ГОЛОВНИЙ успіх великого підприємства – у створенні команди, основу якої становить молодь. На переконання генерального директора компанії Олексія Вадатурського, помилково вважати, що лише за радянських часів у нас були молоді вчені, військові, керівники господарств. Вони є і зараз, їх лише треба віднайти, розпізнати і починати поступово виховувати, заохочуючи ініціативу і бажання чогось досягти у цьому житті.

Укладати договори оренди у Березнянській сільській раді Хмельницького району ТОВ СП «НІБУЛОН» почав наприкінці 2005 року. На той час молоді фахівці **Іван Свінцицький** і **Олександр Кобченко** вже працювали у миколаївських філіях компанії. 1 березня 2006 року з відкриттям філії «Південний Буг» їх було призначено директором і головним агрономом філії відповідно. Судячи з того, що «Південний Буг» є третім в районі за показниками, працює тутешня команда непогано. Особливо, якщо зважити на те, що цим фахівцям незабаром виповниться по 25 років!

Філія «Південний Буг» за рахунок розширення у цьому році оброблятиме близько 2,5 тис. га землі,

Іван СВИНЦИЦЬКИЙ і **Олександр КОБЧЕНКО** задоволені станом полів

а починалося все з 1,7 тисяч. У найближчих планах – збільшення землі в обробі до 5 тис. га. Господарство займається вирощуванням зернових (пшениця, ячмінь озимий і ярий, кукурудза на зерно), а також технічних культур – соняшнику та сої. Ріпак – перспективна культура, тому у філії не відстають від світових тенденцій і вже розпочали його вирощування.

Коли молоді керівники отримали у спадок майно тутешнього господарства, воно було вже на ста-

дії банкрутства, а землі – в занедбаному стані. Хоча у перший рік роботи показники були не надто успішні, втім, вже за рік «Південний Буг» вийшов на пристойні результати: кукурудза 93,2 ц/га зерна, озима пшениця – 45 ц/га, ярий ячмінь – 32,5 ц/га, соняшник – 35 ц/га. З цими показниками філія увійшла до трійки кращих господарств району. Треба зазначити, входять до трійки лідерів у всіх районах України, де вони представлені.

Підприємство постійно експериментує і впроваджує нові технології у виробництво, вирощує різні сорти. Звичайно ж, не все вдається, буває, що «набивають шишки», але це нікого не лякає. Завдяки добрим стосункам з сусідніми господарствами району обмінюються досвідом, запозичують краще, уникають типових помилок.

Умовою оренди землі при створенні філії було збереження цілісного майнового комплексу та робочих місць у тваринництві. Цю умову «НІБУЛОН» зазвичай успішно виконує. Тепер Іван Свінцицький уже з гордістю розповідає про тваринницький підрозділ господарства.

«Південний Буг» має власне поголів'я ВРХ симентальської породи, а також статус племрепродуктора. Проведена реконструкція тваринницьких приміщень, а виробничі технологічні процеси механізовані. Отримують непоганої надой: в середньому – 4,5-5 тис. л молока від корови за рік. Свиной

вирощують лише для власних потреб, тому поголів'я їх невелике – близько 250 голів. Частково це худоба, що перейшла їм «у спадок», частково була докуплена, а частково вже йде власне відтворення. Окрім виробничих завдань тваринництво має соціальну спрямованість: збереження робочих місць та забезпечення всіх філіалів підприємства продукцією тваринництва власного виробництва.

Іван Казимирович, з його слів, прийшов у «НІБУЛОН» зі студентської лави. Зараз вже як керівник особисто набирає людей у своє господарство, при цьому спирається на активну програму підтримки молодих спеціалістів компанії. За цією програмою вони одразу отримують оклад щонайменше 1500 грн., їм також безкоштовно надається окреме житло. Керівництво компанії робить також усе можливе і для своїх теперішніх робітників. У господарстві залишилися майже всі працівники, що були тут до приходу інвестора. «Майже», тому що ледачих тут не люблять, але шанс надають усім. Якщо людина віддана своїй справі і працює з віддачею, то у неї є змога отримувати найвищу платню в районі (середня близько 1150-1200 грн.) і з гордістю працювати у колективі професіоналів.

Активно переймаються у «Південному Бугу» соціальними питаннями свого села Березна. Виділяють автобус на перевезення учнів, які живуть далеко від школи, організують дітям подарунки до свят. До того ж подарували 2 комп'ютери школі, сільській раді – меблі, 2 комп'ютери й оргтехніку. І взагалі, коли люди звертаються по допомогу, у «НІБУЛОНі» не відмовляють нікому. Така тут традиція...

«Хмельник» з Широкої Греблі

Філія «Хмельник», виробничі потужності якої розташовані в с. Широка Гребля Хмельницького району на Вінниччині, працює вже 8 років.

ПОРІВНЯННО з новоствореними філіями компанії, вісім років – поважний вік. Господарство працює як налагоджений механізм, в основі якого – копітка шоденна праця.

Господарство розпочинало свою діяльність із 1400 га землі. Зараз філія господарює на землях чотирьох сільських рад і має в обробі 3314 га. Землю обробляють за класичною технологією.

Сіють у «Хмельнику» соняшник, кукурудзу, ячмінь і пшеницю. У 2007 році показники врожайності були на рівні 44,2 ц/га пшениці, ячмінь – 28,5 ц/га, кукурудза – 85 ц/га, соняшник – 29 ц/га. Минулої осені посіяли озимий ріпак, який має високий експортний потенціал. Одні з не багатьох в районі, хто тримає близько 500 га під чорним паром.

Наразі озима пшениця посіяна на площі 553 га і перебуває у добромому стані. Комплекс весня-

но-польових робіт зараз в розпалі. Ярий ячмінь вже посіяли на 427 га, підживили добривами всю озимину. Загалом планують засіяти близько 1 тис. га кукурудзи, соняшнику – 500 га. Вирощування зернових – лише пів справи, друга половина – зберігання збіжжя. Від 2006 року на підприємстві запрацював американський зерносушильний комплекс МС-1195. Залежно від вологості зерна він здатний доводити до необхідних кондицій до 50 т/годину. Зерноприймальний пункт оснащено сучасним лабораторним обладнанням, включно із пробовідбірником зерна Rakogaf. У лютому 2008 року господарство отримало сертифікат відповідності послуг зі зберігання зерна та продуктів його переробки. Тож від цього року тут надаватимуть послуги іншим господарствам на власному зерномодулі об'ємом 10 тис. тонн. У поточному році планують звести ще один зерномодуль на 15 тис. тонн.

Сільськогосподарська техніка вітчизняного та іноземного виробництва підтримується в робочому стані досвідченими механі-

ками, і тому нормально працює. Втім, із цього року у підприємстві працює два нових трактори «Кейс», а минулого – філія отримала 2 комбайни тієї ж марки.

Займаються у «Хмельнику» не лише рослинництвом. У господарстві тримають 500 голів свиней, 370 голів ВРХ. Дійне стадо налічує 113 корів англійської (німецької) молочної швидкостиглої породи, яка має високі показники продуктивності. (До речі, в Україні є лише два стада цієї породи).

Проведено реконструкцію тваринницьких приміщень. Технологічні процеси виробництва в тваринництві механізовані. За рахунок потужностей комбікормового заводу АК «Врадівській», що також входить до складу «НІБУЛОНу», комбікормами забезпечуються всі підрозділи компанії, які утримують ВРХ або свиней.

Свого часу тваринницьке поголів'я дісталось господарству від попередніх власників, з як-то кажуть «козиными надоями». Тому воно було повністю замінене, й нині «Хмельник» має статус племрепродуктора. Середньодобовий надій становить 14 л якісного молока на

Дмитро ДМИТРУК тепер спирається в роботі на новенькі «Кейси»

корову, причому жирність сировини не опускається нижче 4,5%.

Поголів'я ж свиней у господарстві нарощують самі, витримуючи повний виробничий цикл – від народження поросят до здавання на м'ясокомбінат або забою на власні потреби.

Дмитро Дмитрук вже 3 роки працює в «НІБУЛОНі», а директором філії «Хмельник» – трохи більше року. За фахом він інженер сільськогосподарських машин, закінчив Миколаївський аграрний університет.

Дмитрук дуже радий, що працює пліч-о-пліч із директором «Південного Бугу» Іваном Свінцицьким. Філії розташовані зовсім поруч і тісно співпрацюють, навіть техніка у них використовується спільно. А молоді директори завжди допомагають один одному. Вони майже однолітки. Однак до справи ставляться не поюнацьки відповідально: робочий день кожного у розпал сезону триває до півночі. Такий шалений темп роботи дає відповідні результати та гордість за власну справу.